

jo ganske andre Forholdsregler ville kunne blive at tage. Forresten siger jeg med den ærede Landsthingsmand: Gudskeelov vi ikke have gjort en saa dyrefjæbt Erfaring som den, en Kolera eller Epidemii kunde have forskaffet os. 3 Motiverne til nærværende Lovudkast hedder det blandt Andet, at der i Nigsdagen reiste sig saa store Betænkeligheder ved den i 1857 foreslaaede Sundhedspolitilov, hentede fra den Betragtning, at Udcastet let kunde komme i Kollision med Principerne for den personlige Friheds og Eiendomsrettens Ukæmpelighed, at man saae sig foranlediget til at gjøre de Forandringer, som dengang fandt Sted. Jeg vilde ønske, at der tillige havde staaet i Motiverne, at Ministeriet havde faaet det samme Indtryk af de reiste Betænkeligheder, men det staaer der ikke; der staaer kun, at Følgen var den, at Forandringerne bleve foretagne i Loven. Nu er, som jeg seer af Motiverne, den ærede Minister bleven enig med samtlige Rigsstæder i Danmark, med Undtagelse af Nyborg og Frederiksund, foruden med en stor Deel Landdistrikter, om Sundhedsvedtægter. Hvad der ligger mellem Regjeringen og de to nævnte Byer, veed jeg ikke, og det kan ogsaa være det Samme, men naar det i Motiverne hedder, at Loven af 12te Januar 1858 — den Lov nemlig, som man ved nærværende Lovudkast vil have forlænget — har løst sin Opgave, men at man i den korte Tid, den har eksisteret, ikke har kunnet samle behørigt Materiale til Udarbejdelsen af en fuldstændig almindelig Sundhedspolitilov, hvilket var en Forudsætning for Loven af 12te Januar 1858, saa er dette vist ikke aldeles korrekt. Det var neppe en Forudsætning for Loven af 12te Januar 1858, at Sundhedsvedtægterne skulde afgive et Materiale for en senere almindelig Politilov; jeg kan idetmindste ikke finde klart udtalt nogetsteds, hvorfra denne Formodning skulde hentes. Jeg troer tværtimod, at man, naar man gjenningaaer Forhandlingerne, vil finde et Par Momenter, som tyde paa det Modsatte. Jeg vil i denne Henseende ikke regne, at jeg dengang ved anden Behandling af Sagen udtalte med Hensyn til et Forslag, som et Medlem af Udvalget, der for Dieblirket ikke er her i Thinget, havde stillet, og som gik ud paa, at Lovens Titel skulde være:

„Lov, sigtende til at forberede og ordne en bedre Sundhedspleie“ — at denne Titel var mindre hensigtsvarende, og at jeg i den Anledning omtrentlig httrede, at Titelen let kunde foranledige, at man kom til at vente sig Noget, hvor der egentlig ikke var Noget at vente, den kunde foranledige, at man troede, at det kun var noget Foreløbigt, uagtet man ikke var vis paa, om det kun var noget Foreløbigt eller det endelige Resultat. Jeg tillægger som sagt ikke denne Udtalelse af mig i og for sig nogen Betydning; men at den ikke blev modsagt af Andre, deri synes mig dog maa ligge noget Beviis for, at den havde sin Berettigelse. Desuden blev der i den samme Session foretaget en Forandring ved § 1 i Loven, som den nu foreligger; det første Stykke lyder nemlig saaledes: „For Kjøbenhavn, for alle Kongerigets Kjøbstæder og for de Landsogne, hvor vedkommende Amtsråd eragter det fornødent, skulde Sundhedsvedtægter søges tilveiebragte“, — hvorimod det oprindelige Forslag fra Udvalget gik ud paa, at der skulde staae: „skulde Sundhedsvedtægter tilveiebringes“ — man meente nemlig, at da det ikke var vist, at Regjeringen kom overeens med alle Landkommuner, var det rettest ikke at sige, at Sundhedsvedtægterne skulde „tilveiebringes“, men derimod at de skulde „søges tilveiebragte“. En af dem, der var med at stille dette Forslag, var den daværende Ordfører for Udvalget og nuværende Medlem af Landstinget. Det er min Overbeviisning og det er, som jeg allerede har antydet, ikke nogen ny Mening, som jeg er kommet til ved at see dette Forslag til en forlænget Varighed af Loven om Sundhedsvedtægter, at man ikke behøver at lade udgaae Befalinger eller særlige Bestemmelser om Sundhedsvedtægter, idet jeg troer, at i og for sig er Politimagten tilstrækkelig til at tage de Forholdsregler, der under almindelige Forhold maatte være nødvendige, og under ekstraordinære Forhold vil der jo kunne udfomme en foreløbig Lov, ligesom der gjorde i Aaret 1857 i Anledning af den her i Byen grasserende sporadiske Kolera. Jeg finder nu, at Belæring er givet i fuldeste Maaade; nu har jo saa at sige enhver Kjøbstadkommune i Landet paa to Byer nær og de fleste Landdistrikter modtaget Belæring